

L'ENTREVISTA

Lluís Noguera.: «Tenim un sistema d'equipaments força madur, però està sense articular»

El Departament de Cultura està immers actualment en un dels projectes més ambiciosos de la legislatura, com és l'articulació d'un sistema públic d'equipaments escenicotècnics que ha de permetre optimitzar recursos i coordinar esforços

-Què va passar en l'etapa anterior al departament?

-«Em van dir que comptaven amb mi. Vaig agrair l'amplitud de mires en la construcció d'un possible equip sense mirades sectàries –Noguera és de l'òrbita d'ERC– i vaig pensar que valia la pena. Tenia una comesa concreta i, pels motius que sigui, allò va canviar, i el que a mi em motivava ja no tenia sentit. Jo havia anat a fer allò, no allò altre; s'havien donat situacions internes incòmodes i llavors vaig decidir que, tranquil·lament, me n'anava i ja està. Va transcendir més del que hauria desitjat, perquè no és el meu estil.»

-I la nova etapa, com la va afrontar?

-«De manera excepcional. La meua opció política és la que té la titularitat de la conselleria i hi ha un conseller. El titular seria: tenim un conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, una persona capaç, amb una trajectòria molt sòlida intel·lectualment, acadèmicament, socialment, des del punt de vista del seu àmbit sectorial en el món de la comunicació, una persona amb capacitat de lideratge i de discurs, d'entendre el país, d'on venim i cap a on anem, d'entendre transversalment una tasca que ha de desenvolupar una conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació, amb els de casa.»

-Com es va trobar la casa?

-«Me la vaig trobar més desendregada del que m'hauria imaginat. Considero que l'etapa anterior va ser, sobretot, una oportunitat perduda, perquè hi havia recursos; ara no, i en lloc d'estructurar i desenvolupar polítiques culturals es va anar a repartir, a tapar forats, amb un esperit diferent en el context general d'aquell govern, però en aquest cas concret les circumstàncies van sobrepassar el programa, que era d'un govern i era un bon programa.»

-Quins van ser els primers canvis?

-«La casa la conceptualitzem diferent. El govern mateix decideix que a Cultura s'hi afegeixi Mitjans de Comunicació. Per primer cop en aquests anys d'autogovern estem en disposició de desenvolupar una política sectorial també en mitjans de comunicació. El fet que Comunicació fos a presidència tenia unes connotacions polítiques i es podia barrejar el que podia haver estat una política sectorial amb el que ha de ser la política de comunicació del govern. Segona novetat: capacitat de desenvolupar el fet que les polítiques de

Lluís Noguera, a la seu dels serveis territorials de Cultura de Girona. Foto: LLUÍS SERRAT

**Lluís Noguera.
SECRETARI GENERAL DEL
DEPARTAMENT DE CULTURA I
MITJANS DE COMUNICACIÓ**

Lluís Noguera (la Garriga) té 40 anys i és l'actual secretari general del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, càrrec que ocupa des de l'inici d'aquesta legislatura. Ha tornat al departament després que, en l'època en què Caterina Mieras acumulava conflictes, va presentar la dimissió nou mesos després d'acceptar el càrrec de Promoció i Cooperació Artística. Aquesta vegada, però, ha tornat amb un càrrec en què, tret del mateix conseller, no té ningú per sobre que el lligui de peus i mans, com en l'època en què el seu lloc l'ocupava Gemma Sendra. El sistema públic d'equipaments és un dels projectes de més envergadura en què treballa el departament.

comunicació són part de les polítiques culturals. Des del punt de vista conceptual és un canvi de paradigma, que no n'hi ha prou amb una legislatura per implementar.»

-Quin és el projecte que l'exigeix més, actualment?

-«Per encàrrec del conseller estem desenvolupant l'estructuració del que anomenem sistema públic d'equipaments. Estem treballant amb el món local, vam constituir per primer cop la comissió mixta de coordinació amb els ens locals, en què hi ha presents les quatre diputacions i la federació i l'associació de municipis, i els hem entregat el pla d'equipaments culturals de Catalunya, un document de treball, per tal de poder definir i estructurar i planificar la xarxa bàsica d'equipaments culturals, definir tipologies i estàndards. L'objectiu és posar-nos d'acord i elevar-lo al govern per tal que ho aprovi com a pla sectorial territorial. Tenim un sistema més madur del que pensem, però no el tenim articulat.»

-Què preveu aquesta planificació?

-«Hi ha inclosa l'estructuració del conjunt del sistema, des del TNC fins al teatre de Falset. Això és un sistema públic d'equipaments, en què hi ha una capçalera de sistema, el TNC, però també el teatre de Falset fa la seva funció oferint teatre, música o dansa. Això no està estructurat en el dia d'avui, no hi ha un ordenament com hi pot haver en l'àmbit de les biblioteques. Ha arribat el moment en què això ha de tenir una mínima ordenació, una mínima categorització, i definir un sistema de relacions formal. El TNC ha de saber que forma part d'aquest sistema i que el que fa afecta a tothom. Les energies públiques, els recursos públics, els mandats públics han de poder ser fets amb transparència, participació i amb un pla de treball. D'això forma part també la feina que estem fent amb els centres territorials, dient-los que s'han d'especialitzar i que han de tenir una mirada cap al territori.»

-En tot aquest procés, però, els municipis més petits necessitaran acompanyament, oi?

-«Els municipis amb més densitat demogràfica han de desenvolupar mapes municipals d'equipaments, han de planificar el seu propi territori, i aquí és on els hem d'ajudar. Pel que fa als municipis petits, són inclosos en els plans territorials de Cultura que l'any que ve esperem posar en marxa a les Terres de l'Ebre, mentre que a Girona s'està fent a iniciativa de la Diputació i hi estem col·laborant intensament, tot i que encara està en les primeres fases. Sí que tenim clar que els pobles mitjans i petits han de tenir un acompanyament extra. Després de definir tipologia i estàndards d'equipaments, s'ha de posar sobre paper, adequant-se a la realitat més immediata. El pla preveu la construcció, però també accions derivades, com ara l'estudi dels models de gestió d'equipaments públics, per determinar quin és el millor. Ens falta dotar equipaments amb els professionals que toca, i un aspecte fonamental és la tasca de comunicació. Un dels èxits i dels punts

clau, no només l'únic, de Temporada Alta és la construcció d'audiències.»

-Ja que ha introduït Temporada Alta en la conversa, com respondrà Cultura a la demanda de Salvador Sunyer de repensar el festival per convertir-lo en referent?

-«Estem en sintonia i en les primeres converses que hem tingut, no completades perquè ho hem de compartir amb la resta d'administracions, es dibuixa un projecte del nivell que es demana – convertir la zona en una euroregió de les arts escèniques –, si som capaços de trobar l'eina de gestió capaç de fer aquest llançament. A Cultura tenim clar que Temporada Alta és un projecte estratègic d'identificació d'un pol de producció i exhibició, per tant de suport al sector i de suport a la construcció d'audiències, i alhora és una plataforma d'entrada i sortida, capaç de fer d'interlocutora amb el món.»

-En la polèmica del Centre d'Art Santa Mònica, amb el cap fred, reconeixen errades?

-«En les converses tingudes les setmanes passades amb l'Associació d'Artistes Visuals i alguna altra, capdavanteres de la queixa, els hem manifestat que reconeixem que en algun moment ens ha fallat la interlocució i que segurament no teníem tots els elements sobre la taula per acabar de prendre totes les decisions.»

-Hi ha solucions en marxa?

-«Estem treballant per presentar una proposta concreta i ferma per al nou centre d'art. Hi va haver una idea per part de l'Ajuntament, el canòdrom, una altra amb una institució privada que té algun problema urbanístic, i això no ajuda a accelerar la solució, i ara treballem el pla C. És complicat anar ràpid, però mantenim el compromís que hi haurà centre d'art.»

-El pla de museus també els ha creat molts problemes. La polèmica amb Pere Izquierdo, director del Museu d'Arqueologia de Catalunya, també va ser força agra. Per què tots aquests entrebancs?

-«El pla de museus és el desenvolupament de la llei de museus de l'any 1991. Es tracta d'impulsar i estructurar territorialment la xarxa de museus locals, desenvolupar els serveis de suport –només n'hi ha un, a Pedret, a Girona–. Ens hi hem de posar, encara que sigui amb les limitacions que tenim actualment, bàsicament de recursos, però amb una idea clara que molta gent dels museus locals ens ha beneït. Hi ha la possibilitat d'imaginar un nou museu que sigui –i aquí hi ha els equívocs amb les paraules– una suma, una coordinació, una compactació, una concentració. Encara no està definit, perquè estem debatent la idea, que preveu museus d'història, etnologia i arqueologia, partint del diagnòstic que no podrem fer en els propers deu o dotze anys tres museus nacionals de la magnitud que requereix aquest país.»

-Izquierdo es queixava molt amargament de la retallada de pressupost...?

-«És un tema molt casolà. El govern, el 15 de juliol, va aprovar mesures d'estalvi i contenció de la despesa davant d'una situació de crisi i ens fa ajustar-nos el cinturó a tots, amb unes mesures i criteris. Tots els equipaments queden afectats, inclòs el MAC. No és l'únic equipament al qual ha passat ni l'única unitat del departament. Hi ha establert una línia de col·laboració amb la secretaria general i altres equipaments per intentar complementar algunes partides, perquè és un treball normal i lògic d'ajustaments i redistribució, ho hem fet amb diferents equipaments i no m'ha trucat ningú del MAC dient que tenien problemes. El departament ha de complir la mesura del govern, les quantitats globals, però podem mirar a veure com ho fem. Crec que hi havia un bon marge per treballar i que era fàcil agafar-se al maximalisme, que no és real.»

-I el relleu?

-«Segons les nostres previsions, a principi de novembre hauríem de tenir una nova persona.»

-Què en pensa de la saturació de festivals d'estiu, especialment a la Costa Brava?

-«En Cultura hem de respectar l'autonomia local i creure en la bondat de totes les iniciatives que hi ha. Com més n'hi hagi millor. Al govern li toca planificar, ordenar, prioritzar, i això és el primer que hem fet, prioritzar, que és molt important. Hem de superar la dinàmica dels darrers anys en aquest país, en què els diners s'han posat a les partides de subvencions i s'ha fet de repartidora. I sense mai ningú expressar públicament quina era la política. Hem prioritzat i ho hem fet amb cinc grans festivals: el Sònar, el Festival de Torroella de Montgrí, el Jazz a Terrassa, el festival de Gràcia i Barna Sants. Aquests són estratègics per al país, s'hi concentren totes les bondats que creiem que ha de tenir un festival: especialització, coproducció, internacionalització, referència i legitimitat. Volem garantir la seva estabilitat econòmica. Si parlem de tots els festivals, també tenim els que estan vinculats als centres de creació territorial. La resta els hem posat tots en una finestra única. Abans podies anar a tres o quatre finestres i tenies subvencions diferents i de quanties diferents. Cultura i Govern són un, per tant s'ha establert una única finestra i l'ICIC ha organitzat una política de subvencions pura i dura que inclogui tots els festivals de música que es facin a Catalunya, aplicant una sèrie de criteris que reforcin la vinculació territorial, i que reforci també la posició dels intèrprets de música en català.»

-El conseller s'ha mostrat sempre molt preocupat de posar la cultura a l'abast de tothom i d'arribar a nous públics. Com ho articulen?

-«La campanya de foment de la lectura és una de les iniciatives de construcció d'audiències i de consum cultural. Anem a elevar la capacitat d'incidir entre els ciutadans i ciutadanes, de fer el salt cap a la cultura amb una voluntat d'eixamplar, no de fer que els que consumim cultura en seguim consumint més. El parc d'equipaments culturals, la dimensió territorial dels centres de producció, construir la xarxa de teatres públics, tot això té més a veure del que ens pensem amb la construcció d'audiències. És lent, però ens hi hem de posar. Tenim la clara voluntat d'incidir en el fet que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals pugui augmentar fermament el seu compromís amb la difusió cultural i això ho volem concretar en el proper contracte programa. Com? Ens ho han de dir ells, la CCMA. Als mitjans públics els posem molta responsabilitat a sobre: audiència, qualitat, que a vegades van renyides, i a més per demà. Hem de deixar treballar també els professionals. Hi tenim moltes esperances.»

[DANI CHICANO](#)